

KARÁCSONYI FÉNY

Ragyog a tenger csillag;
Mégis dicsően virrad:
Oszlik a vész sötét éjjele.
Az ég hajnal-biborral,
Ezüstfényű paláttal,
Milliárd sugarat szór bele.

Szent karácsonyi fény!
Epedve esd minden lény
Sívár szobáját ékíteni;
Bűzös kalibák zuga,
Díszes paloták ura,
Érted sír, rólad vágy zengeni!

Pénaszos hangok szállnak!
Éheznek, nyögnek, fáznak,
Kopott rongyokba gyúrt koldusok.
Munkát s kenyeret kérve,
Átkot szórnak az égre,
Zúgnak, de nem nézik: mi az ok.

Jólét jóra nem vezet;
Resttét teszi a szívet.
Nyomorba jutsz, hogy jóért égjél.
Meg kell tanulnod ember:
Isten mélyebb, mint tenger.
Kegyelme magasabb az égnél.

A gazdag boldog; Véled.
Am ha közelről nézed:
Néki sincs igaz karácsonya.

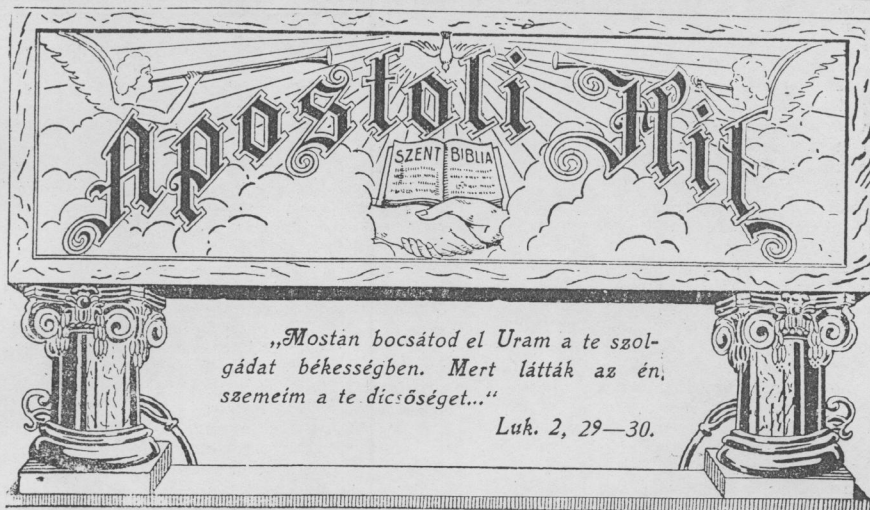
Nem használ dinom-dánom.
Szíve szól: többre vágyom,
Hol nem vádol mások nyomora.

Keserű minden falat,
Ha nem szeretet arat,
Mindenben örök diadalmat.
Kinek nincs karácsonya,
Annak örök nyomora,
Birjen bár halmaz földi javat.

Tebenned felgyúlt-e már
Karácsonyi fény sugar?
Betlehem vagy-e s szíved jászol?
Ó mily édes kenyerünk,
Egyszerű eledelünk,
Kebllünk duzzad Isten-áldástól!

Szép karácsony sugára,
Törj be kicsiny szobámba!
Oszlald lelkem ködös éjjelét!
Üzz el bűnt, bajt, keservet,
Fakassz bennem örömet,
Hallva az angyalkar énekét!

Fény rezeg lelkem mélyén.
Jézus mosolygta belém.
S míg mások oly vigasztalanok,
Az egyszerű pásztorok,
Oh, mily nagyon boldogok!
Szívükben szent szeretet lobog.

A betlehemi Fejedelem

Ésaiás 9:6—7: *Mert egy gyermek születik nékünk, fiú adatik nekünk és az uratom az ő vállán lékzen és hívják nevét: csodálatosnak, tüdésosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség jeledelmének! Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy fölemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által mindörökké. A Seregek Urának buzgó szerelme mivelendő ezt!*

Betlehem! Te törpe palesztinai város, régi idők jelentéktelen pásztortérszke, be naggyá lettél!

Bár ódon romjaid között sakálók vijjognak, vagy modern ugart rak a huszadik század, mégis rólad zeng, veled, van tele az egész világ... Századok porrétegein, gyilkos művészet balgatagságán átragyog fényed, örök Ajándékod... Ostoba babonák, mint a vak gyűlölésharcok, nem ölhetik ki a szívvekből, szoltáros keblekből a betlehemi bölcsődált! Évezredek pergő sorában, sírnakfutó generációk gyors egymásutánjában, szédítő periódusok rohánójárójában sem lesz a múlté — csupán a múlté, a te dicsőségéd óh betlehemi Fejedelem!

Avult mult nagy erdejéből gallyakat szedve ismét fákláyt gyűjtünk, mert lelkünk keresi a Betlehembe vezető utat, az ösvényt, mely a kopott istállóhoz vezet, az ajtót, hol nem lehet szívdobogás nélküli kopogtatni, a nyughelyet, melyről az élet és Údv Ura mosolyog reánk, porbahullt zarándokokra...

Visszaszáll lelkünk a sokévszázados ádvnt ködös terén. Ott botorkálunk a gyászos Izráel jájjal

szóri uccáin, melyeket ártatlanok vére szennyezett utálatossá; ósdi falak között, ahol pogány szellem bűnös koholmányai és hangfoszlányai körül kisír a tömeg vágya; Szabadítót, szabadítót!

Ez a készíltás áttör évezredek zúgó áradatán. Korunk, sem kevésbé esdi, mint a régebbiek.

Felcsendül a prófétai szó. A borút áthasítja egy reménységár:

„Mert egy gyermek születik nekünk...”

Miféle gyermekről van szó? Egy zsidófiúra gondol a látnök, olyanra, akiből ezer és ezer szaladgál Jeruzsálem, Damaskus, Alexandria vagy Budapest uccáin, teréin? Lehet mindegyike a család, de miként válik egyszersmind a nép örömére? Nagy hadvezérré nő, aki milliókat tesz ártalmatlanná? Irástudóvá, hogy okoskodással és végtelen erőszak árán pogány filozófusokkal vetekedjen? Vagy éppen király, akit fényes udvartartásával verejtékes fillérek oszlopai tartanak fenn? Pap, aki ott másingol és nyereszkedik a szent oltár körül? Kereskedő, aki hamis kincseivel «gardagítja» nemzetét? Nem, ez nem lehet, egyik sem lehet mindannyionk között feltétt és szeretett fia! Annak oly ideálisnak és univerzális egyniségnek kell lenni, akit minden család és egyes körébe és életébe feltétt nélkül befo-gadhat. Milyennek kell tehát lennie? Melyik népből és törzsből kell származnia? Milyen vonások képezik szuverénitását? Akinek vállát mérhetetlen idők és területek hatalmi rezidenciája nyomja, ágaskodó riválisok bukkot ribilliója fölött örökké győző Hadvezér, mely eszközököz nyul magának és csodálói-

PÁSZTOROK AZ ÉBEN

Imbolygó fény a menny síkján.
De nézd a fény im nőitön nő.
Az égbolton tűz gyúlt talán?
Óh jaj! mi ez? hisz felénk jő!

Óh vészes, rémes látomány.
Fütnánk, de óh, már nem lehet.
Bűnhődés jő a bűn nyomán,
Ki tartja vissza szent kezét?

Halott sápadt tekintetük
Pásztorosreg a földre hull,
Félig állék, kicsiny hitük,
Kiket rémit e földi mult.

De szól egy hang; és nem kemény.
Lágyan csendül belé az éj:
Örömet hoztam nekitek én,
Pásztorosreg, örülj, ne félj!

A megtartó jött hozzátok,
Dávid Bellehemébe.
Mért reitgetek? örvendjetelek!
Veleitek az Úr szerelmé.

Egy angyal jött szent dicsbe le,
Hozza a hírt, mely üdvöt ad;
Míg szól: egy kórus zeng bele:
Éneklék a menny himnuszát.

Dicsőség a magasságban!
Dicsőség jent az Istennek!
Béke ez alacsonyágban,
Ióakrat az embernek.

Még hallják, de már elhalón,
A dicsfény is tivolba vész.
Egymásra néznek élmódon,
A kicsiny csapat útra kész.

Látni azt, ki üdvöt ad,
Jászol bölcsőnek jehelyén.
Szemlélni Isten hatalmát,
Örvendezni dicső kegyén.

Sugározz szerte égi fény!
Hangozz angyali harsóna!
Almódozó a bűn ólón,
Hadd lenne mind, mind febráva.

Ma jenyben úszik még az ég,
A nap sugára biztató,
Krisztus kegyével jő feléd;
Ma jöjjél el, óh halandó!
Téged megmenteni kíván;
Ne wasítsd el szent kegyél.
Büntetés jő a bűn nyomán,
Ki tartja vissza szent kezét!?

B. Gy.

PÜNKÖSDI KARÁCSONY

Volt már pünkösdi több is, karácsony is anyi,
Bellehemé csillag nem jog kialudni:
Megjelen mindannak, ki hűségget várja:
Pünkösdi karácsony. Szentlélek munkája.

Szerény hajlékban megszületik, — várjad;
Ha tusakodsz hittet, bekopogtat nájad.
Hárja kísérettel, angyalnyelvek hangján,
Pünkösdi szeretet szep karácsonyfáján.

Megrakodva szépen lelki áldásokkal,
Diszben, égi fényben öröm sugarakkal,
Szentlélek tüzevel, boldog mosolygással,
Melegitem féltön, gyenge jászolkámban.

Sok karácsony elmúlt, dicsés minden tájon,
Ezer gyertyafényben e sötét világon.
A legdrágább kincsem, megáll rajt szemem,
Pünkösdi karácsony: legszébb karácsonyjám!

Élvezük boldogan, csemegezzünk róla!
Gyümölcse mily édes! Fényét messze szórja.
Italkal feltűnt, jürdünk hegyelmében,
Áradozik lelkünk Urunk szerelmében.

Van-e köztünk éhes, rongyos, avagy drva?
Szegény, vagy beleges? Járuljon Hozzája!
Hívjad lakásodba, legyen szived jászol,
Lesz ő-ö-ös b-kéd; Pünkösdi karácsony.

Van-e olyan szomjas, seb ott járáté lelek,
Kü összelört a bűn s e tudatra-ébredt?
Stess tedd le terhad a ja árnyékába!
Legszébb ja a pünkösdi dús karácsonyfája!

A.

Felhívunk minden hívőt, hogy vegye komolyan szívére az üldözött gyülekezetek sorsát és csatlakozzék szabadságért és áldásért imádkozó seregünkhöz. Minden hó első péntekjén láncimában kérjük Isten-től az áldást a magyarországi és az általános misszió munkára és nagyobb összejöveteli szabadságért esedezünk.

Szövetségi és gyülekezeti ügyekben, minden le-vel, új szövetségi titkárunk, Tomi József testvér cí-mére, Pestszentlőrinc, Rákóczi-út 14. alá küldendő.

Reklamációk, ssegédszerkesztőnk címére, Kis-pest, Boicskai-ú. 62. alá küldendők. Mindezekre szeretettel hívjuk fel testvéreink b. figyelmét.

«A keresztényen élet ABC-je» igen hasznos könyv, mely sok bibliai tanításokat, főként Keresztényi és gyülekezeti életszabályokat tartalmaz. Ajánlhatjuk minden testvérünknek. Megrendelhető 30 fillérrét Kmety Ernőnél Budapest, VIII. Hunyadi-ú. 32.

Sárkány Zoltán (v. új címe: Kaposvár, Kani-zsai-ucca 54-b.

nak, mint engedelmes szolgáinak hervadtalan reményét és diadalmat biztosítani?

«...*Es hívják nevét csodálatosnak...*»

Kinek lehet csodálatos neve másnak, mint, aki maga is csodálatra méltó? Viszont van e még csodálmivalóbb Jézusnál? Kicsiny és nagy idők géniusait irigy hódolással csodálták. De meddig? A betlehemi Fejedelem örökké csodálatos marad. Nem földi származásában, hanem Isteni mivoltában rejlik ez. Menjünk el csak egy kánai, naini, bethániai, jerikói, kapernaumi útra vele! Nem csodálatos, az amit látunk, hallunk és érzünk nála és felette? Hol van az a kuruzsoló káldeus, hipnotizáló hindus, csodavesszős mágus, tömegcsaló bűvész, ráolvasó-aszszony, vagy bárki «csodabogár», aki megközelíthető a Csodálatost? De kinek lehetne nyíltan beszélni arról, hogy amazoknál bámulatosabb keresztfán érünk való váltságshalálra, feltámadásra és végrendelkezésre, melyben hűveire hagyta országát és Erejét. E kegyben részesültek ismerik csak igazán Csodálatos mivoltját!

«...*tanácsosnak...*»

Már milyen értelemben tanácsos? Hódolni néki, minden ellenkezés nélkül, vagy utasításait igénybe venni? A trónfogláló új uralkodó, minden ellenzékét elsöpör. Bármí él, vagy lázító szó halalos végű lehet... Jaj annak is, aki az örök Uralkodó ellen lázad, hol kereshet az menedéket?

De ő minden bizonytalanságból lévők és szűkúccába tévedt vándorok tanácsadója. Nincs gyógy-mód és szer, mely Nála nem volna fellelhető. Nincs ügy, melyben bizonytalan volna tanácsa. Lásd mily szépen űbtagajátja a tapogatózó Nikodémust, a két fontoskódo tanítványt, a fitymálódó zsidókat, kereső görögöket és minden megfáradt lelket. Ta-

nácsain járva valósággal isteni természet részesévé leszsz: Nyomdokán haladva, dicsőségbe érsz. Van még valaki, aki jobb tanácsot adna a türesre, imádkozásra, adakozásra, megbocsátásra, a bűntől való megúszulásra és az Isten teljes félelmére nézve? Nincs más senki, csak Jézus, a Tanácsos...

«...*örös Istenek...*»

Mintha látnám, amint a tisztátalan lelkek szavának engedve távoznak a megszólított férfiakból és nőköl... Vagy amikor a háborgó tenger egyetlen szavára lecsendesedik; továbbá hallanám Péter hitvallomását: «Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia!» Tamás felkiáltását: «En Uram és én Istenem!» A százados remegő szavait: «Bizony Isten Fia vala ez!» De milliók porhabult mártírójét, akik nem tágtítottak attól, hogy Krisztus örös Isten. Mi szükség ehhez többet fűzni, legfeljebb a mi fejünket sem tartjuk vissza, amikor egy gyilkos áradatban kell megpecsételni Jézus Istenségét.

«...*örökkévalóság atyjának...*»

Mert az ő szenvedése által szült minket az Atya dicsőségére. Gondolkodó jósága, áldó jókedve az egész világra kihát. Athidalja a végest és végtelenné teszi kegyelmét és jóvótá: az övéhez. Határialá gyengédséggel organizálja jóvó világot.

«...*békesség Fejedelmének.*»

Oh szerencsétlen világ! Te nem ismerted sohá a békességet! Gyűlölted, üldözted mindig. «Szemet, szemért, fogat, fogért» volt a jelszó, de ő más tanácsokat ad: «Szeresd ellenségeidet!» «Adjátok üldözöket!» «Ne állj ellene a téged verőnek!» «Tűrj, mint egy juh, amikor üldöznek imádságos életedért.» «Mullas rajta, ha bosszantani akarnak és imádkozó szívből téged megkárosító szomszédodért és ellenségeidért.» «Aki nagy akar lenni, legyen mindenki-

Betlehemi király

Máté 2, 1—18.

Jeruzsálemben jásult csend, monoton szertartás a templom falain belül. Az egyháziúság légkörébe olykor-olykor beleszív egy-egy kacagó orkán, mely Heródes palotájából áramlik szerteszét. Az éjszaka ködös. Izrael nem lát semmit, nem tud semmiről...

Messze keleten csoda történt. Emberek tömege verődik össze s mindenki szeme a nyugati égen cikál. Egy csodálatos fényű csillagon, mit még ember nem látott. Fénye szokatlan, sugarai a szempáron át mintha a szívg hatnának. A lélek reménységgel telik meg. Érthetetlen a csoda.

Három férfiú kutat a tengercek jeteit. Ertelmek, bölcses s olvassák a proféciát: «Látom őt, de nem most; nézem őt, de nem közel. Csillag származik Jákóbból, és királyi palca támad Izraelből». Mőzes 24, 17. Izrael nem veszi észre. A csillag mintha Keletnek gyúlt volna; pedig Betlehem felett ragyog. Izrael nyert világosságot s Kelet bölcssei halálnak jeké. De nincs elrejtve Izraelről sem, a betlehemi mező is csodát lát; az egyszerű pásztorok már tudják, mi történt; ők már hallották az angyal szó-

zatát, a mennyei melódia még füleikben cseng, a szabadulás biztos reménysége él már szívük rejtekében. Csak Heródes szunnyad, csak Jeruzsálem tudatlan.

Verőfényes nap a Sion felett. A Kidron patak felől, a Gecsemáné madárdalos levegőjét hordozza a gyenge szellő. Kelet felől a láthatáron, mintha három jelleg emelkedne, a három keleti bölcs érkezik, utuk Jeruzsálem felé irányul. Fáradt tevéiket meg-egyszer megbiztatják, szívük hevesebben dobog, céljuk boldogító mámorát érzik lelkükben.

«Hol van a zsidók királya, aki megszületett? — kérdik Heródesestől —, mert lát uk az ő csillagát napkeleten, s azért jöttünk, hogy tisztességet tegyünk neki.» Heródes felszisszen: A zsidók királya?!... Az ő csillagát?! néki tisztességet?!... Hát van más király is Izraelben?... Arcára sötét ború száll, lelkében vihar tombol, szemeiben villámok cikáznak, ajka görcsösen vonaglik; majd nyugalmat színel gonosz tervének véghezvitéhez.

A bölcses Betlehem jete haladnak, Heródes pedig visszavárja őket, de hiába. Megcsúfoltak — sziszegi dühében —, de a betlehemi király nem mekedül meg. Vért akarok látni: gyermek vért! Dárda éle minden kisedet Betlehemben!

nek a szolgálja» — mondja. «Uj mindig az utolsó helyre!» Válasz mindig a kellemetlenebbet, vagy nehezebbet! Feledkezz el magadról, ha más ügyről van szó! Igen, ezek Krisztus örök uralmának főtevézői. Az önzéstől hemzsegő emberiséghez ezért jött le; hosszú, keserves várakozás után ezért született meg a betlehemi istállóban, hogy a békesség igaz orvosságával és a maga speciális pedagógiájával egy örök birodalmat szervezzen, melynek sem idők, sem újulások nem árthatnak, sőt minden reformációnak ez lesz igazi motívuma.

Hatalmas uralk. országok, fejedelemségek; ezek magasról szörnnyű m. lységekre, mert az önzés, irigység, önkényesség kaini keze kikaparta alólók a luzi alapot. Fékevesztett hullánzásban himbálódik az emberi méltóságok és uralkalm korhadni tutaja, de Krisztus béce itorlás hajóját állandóan kedvező szél hajtja. Akik nem akarnak elpusztulni, azok e hajóba kérérik magukat...

Az Ő uralma örök, mert «jogosságon» és igazságon» alapszik. Krisztus az ő királyságát saját vérére, illetve annak érdemére alapozta. Ez a jog, ő egyetlen szavát sem változtatja meg. Ez az igazság. Így országa örökkévaló. Ilyet mivel a Seregek Urának burgó szerelme!

*

Mély tisztelettel állunk a betlehemi istálló csendes zugában és nézzük, — végtelen csodálattal nézzük a «nekünk adatott Fiut» s tünődünk, hogy milyen megtiszteltetés illetti Őt részünkrol, de csak állunk némán. Állunk könny között, mert nincs ének, mely Őt kellően megénekelné, ima, ami dicsőségét magában foglalná, szónoklat, ó! ajkunkra fagy a szó! Igen Ő egy csodálatos, végtelen nagyságu Isten!

Óh kegyetlen Heródes, nem veszed észre, hogy most telik be amit Jeremiás próféta mondott?: «Szd hallatszik Rómában: Sirás-rivás és sok keserves jajgatás. Rákhel siratja az ő fiait és nem akar megvigasztaltatni, mert nincsenek.»

A vértengert jelítta Betlehem mezejé, de a betlehemi király é!. Csodás király ő, hit az Atya küldött; Ki megelégszik egy istállóval, hogy egy jászol szolgáljon neki bölcsőül. Király ő, egy désmester csodájában, kiről Zakariás próféta így szól: Imé ion néked a te királyod; igaz és szabadító ő; szegny és szar árháton ül. Zak. 9. 9.

Csodálatos iteni végzés! A jásztóló indítja el, a nyomor és szorvedés útján azt, Ki megteremti a földön a mennyeknek országát. Nem veszi igénybe Heródes földi hatalmát, mely által kényszer eszközkhöz nyulna. Fiát nem teszi uralkodó, rettegetés hatalomná, ki előtt kénytelen meghajolni a föld minden hatalmassága.

Heródes jastélyosai még mindig üldözik Rákhelt... Az ártatlan gyermekek véröz szívvel hevernek a dohos cellák pircsén. Pedig senkinek sem ártottak ők. De azért van ez így, hogy betéjesedjen az irás, mely ezt mondja: Ők nélkül gyűlöttek en-

A jövő

Az Őr Jézus kétféle jövőt tár elénk a szent Evangéliumban, amelynek egyikében, mindenki részesül. Egyik az örök élet, a másik az örök gyötrelm. (Máté 25:34-46). Sajnos, hogy léteznek népek, akik nem hisznek sem az örök életben, sem az örök gyötrelmben. Ezek — állításuk szerint, — csak abban hisznek, amit látnak. De ezen állításuk nem felel meg a valóságnak, mert sokan közülök nem látták még a római pápát, sem Mussolini elnököt és mégis hiszik létezésüket. A villanyerőket sem láthatjuk, de mikor megérintjük a sodronyt, érezzük, hogy mily nagy feszültség áram van benne. A hanghullámokat sem látjuk, de a rádiókészülék hebi onyítja a mi fülcinkéink; sőt még a levegőt sem látjuk, de érezzük és élvezük annak különféle áldásait és láthatjuk rombolásait is. Amerikát sem látták még sokan, de mégis hiszik annak létezését. Tehát sok nem látott és nem látható dolgokat hisznek azok is, akik azt állítják, hogy ők csak azt hiszik amit látnak.

Miért nem hiszik tehát az Isten országát? Az örök életet és örök gyötrelmet? Hiszen éppen úgy halhatnak és olvashatnak felőlük, mint Amerikáról, vagy a fent soroltakról. Sőt még tökélesebb bizonyítékaink vannak, mert Jézus bizonyítja: Kiről még a világ hitetlenjei is hiszik, hogy Ő legtökéletesebb volt. Ő világította meg legtökéletesebben a szellemi lényeknek létezését. Ján. ev. 14:30. E világban láthatatlan fejedelmének, a sátnaruk, csak egydül Jézus felett nem volt hatalma, noha Őt is megkísérettette. Máté 4:4-11. De Jézus elutasította és meg-

gem. Jan. 15, 25. «De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mert nem ismerik azt, aki elküldött engem. Ján. 15, 21. A heródesi bosszú nem szunynyadt el örökre, hanem meg-megújul a kegyesekkel szemben, és mind ennek dicséretére: Urunk országa nemzedékről nemzedékre áll.» Dán. 4, 31.

Óh betlehemi király, kit jegyeresek nem öríztek, ki nem vetted igénybe még a szablys Pétert sen, mégis nevedet zengi a földteke nagyrésze! Tehints te karácsony szent napján, lásd a keresztény világot: Vajjon tiéd-e, mind e nép? Nem gyűlöli-e egymást a neveddel dicsézett ember, nem áll-e harcban jelekezt jelekezetel? Vajjon nincsenek-e a börtönben ma is, kik imádkozók és igazán jámbor emberek, kiknek összes büniük csak az, hogy neved dicséretni jöttek össze? A te uralmad alati állnak-e azok, kik nem tanulak meg tőled, hogy te szelid és alázatos szívú vagy s hogy a te országod igazság és békesség? Róm. 14, 17.

Dicső királyság, mi Heródes gyűlölettel; Jerszálem pedig jelháborodással fogad. De boldog az, ki benne meg nem botránkozik. Ilyenck bár kevesen vannak, de arcukról a boldogság sugárik, a megelégedés tükrözik szerieszt. Ők mindenektől gyű-

győzte őt. És azok, akik hisznek az Úr Jézusban és követik parancsait, szintén megfogják győzni. I. Ján. 5:4., és ama boldog jövőben, az Isten Országában lesz részük. Az Úr Jézus tanításának kezdete az volt, hogy: «Bétólt az idő, s elközelített Istennek Országá, térjete meg és higgye'ek az Evan gyéliomnak! Márk ev. 1:15. Máté 4:17. Aki hiszen és megkeresztelkedik az üdvözül, aki pedig nem hiszen az elkárhozik. Márk 16:16. És akik jókat cselekedtek ki jönnek az életnek feltámadására és akik gonosz cselekedtek a kárhozatnak feltámadására. János ev. 5:29. Elmennek ezek az örök gyötrelmére, az igazak pedig az örök életre. Máté 25:46. Pál apostol azt írja a II. Korinht. 5:10 versben, hogy «...mindnyájunknak meg kell jelenni a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki elvegye jutalmát a cselekedeteinek és mikor megjelenik az Úr Jézus az égből, az Ő dicsőségével, a tűznek lángjában, boszút áll azokon, akik nem engedtek Istennek és az Ő szent Evangéliomának. Thess. II. 1:7—10.

Kedves lélek, gondolkodj a jövődről! A legfontosabb jövőről, mert sokan gondolkodnak a mulandó jövőről, de elfeledkeznek az örök jövőjükről, abban pedig mindenkinek része lesz.. Az Úr bolondnak mondja azt, aki a mulandó jövőt, e világi gazdagságot tartja elsőnek. Lukács, 12:16-21. Ő azt mondja: «Keressétek először Isten országát és annak igazságát és mindenek megadotnak néktek.» Máté, 6:33. Egy gazdag fegyvergyáros a halála előtt a vagyonának nagy részét oda akarta adni annak, aki megtudná az életet hosszabítani, de elfelejtkezett arról, aki meg is tudja örökíteni s az a mi Urunk, akié a hatalom és a dicsőség! Máté, 28:18. Azért kedves lélek ne a mulandó jövőre biztosítsd magadnak a jövőtet, hanem az örökös jövőre!

löltek, de senkit nem gyűlölnék. Krisztusi indulatuk és nem e világból való; ezért e világ nem ismeri el őket. Utlevélük a mennybe érvényes s ha itt igazoltatják őket, nem kerülik el a börtönt; sok helyen. A szöveget a jobb kezébe internálja őket. De bennük gyökeret vert az a mondas: «Mert ha élünk az Őrnak élünk, ha meghalunk a Őrnak halunk meg. Azért akár élünk, akár halunk, az Őrei vagyunk.» Róma 14, 8.

Krisztusi uralom... mit nem bír e föld! Csak cégernek viseli sok halandó. Egy vulkán az, mely izzik szüntelen. Volt idő, midőn eldugult krátere, és csak az élettelen kihűlt láva és hamu regélt hajdani működéséről. Azóta már sokszor kitört, egyszer több, máskor kevesebb meleget árasztott; de a láva a szirt tövében oly hamar megfagyott. Ujból megnyílt a kráter: Ömlik a tűz, olvad a megfagyott láva. Csak kezdetben láttak ilyet, midőn a Szentlélek tüze látható jelekkel hull a megfért szívekre. Az apostoli kor jött vissza, örömeivel, erejével, áldásait, de az üldözés miatt szenvedésével is. Kihaltak voltunk, megelevenedtünk. Most is él a bellehemi király! Az ő uralma csodálatos!

B. Gy.

106

Némelyek jövőjüket úgy akarják biztosítani, hogy a földön alakult s úgynevezett életbiztosító társaságoknál bebiztosítják magukat, vagy a hozzájuk tartozókat. De ez nem életbiztosítás, hanem csak pénzbiztosítás a betegséghez, vagy a temetéshez. És néha a temetés után a felmaradt pénzekben, gyűlölködések és perlekedések támadnak, és kárhozatot szereznek, de nekünk van egy igaz biztosító társaságunk, amelyben nem a mulandószághoz való pénz, hanem az örökkévalóságéhoz a boldogság és élet lesz biztosítva. Ezen társaságnak feje az Atya, a Felvevője és könyvelője a Fiú, és ügynöke a Szentlélek. Ez a tökéletes életbiztosító társaság, aki nem csalja meg soha azokat, akik hozzájuk fordulnak biztosításért. János ev. 6:37.

Némelyek pedig úgy eszaltattak meg, hogy örökséget akarnak maguknak szerezni. Kedves lélek! Vedd figyelembe eme sorok igazságait! Örökséget senki a fentebbi társaságon kívül nem adhat! A világ fejedelme az ördög, aki az Úr Jézust is meg akarta csalni a mulandó örökséggel. Máté 4:8-9. De nem tudta megcsalni, pedig az egész birodalmát odaigérte. Luk., 4:6-7. Neked is ígér ilyen mulandó örökséget, de ne fogadd el tőle! Ha elsőnek tartod ezen mulandó világból való örökséget, úgy elfogadad az ördög ajánlatát, mert Jézus Urunk azt mondja: «Keressétek először, az Isten Országát és annak igazságát és mindenek megadotnak néktek. Máté ev., 6:33. De ha a világi örökséget tartod elsőnek, akkor nem fogadad el az igaz örökséget! És azok, akik meg akarnak gazdagodni törbe esnek és halálos veszélybe. I. Timóth. 6:9-12. Ha még többet akarsz megtudni az igaz boldog jövő örökségéről, jöjj és mi akik magunkat már biztosítottuk, mi örömmel adunk bővebb felvilágosítást, a következő helyen és időben: A viszontlátás örömeig is az Úr Jézus legyen veletek! Üdvözlettel:

E. W. M.

Isten országában

Luk. 18, 7—8.

Felolvasott szent Igénk tanúsága szerint egy Farizeus ezt a kérdést intézte az Úr Jézus Krisztushoz: «Mikor jön el az Isten országa?» Tudjuk, hogy Isten az embert a bűn miatt megátkozta s azóta az ember szüntelenül keres-kutat, kereng-bolyong. Mit keres? Az Istennek országát keresi. Ezt teszi az Edenkertből való kiutasítása óta szakadatlanul. Voltak sokan, akik megtalálták. Így a próféták is a Szentírás nagyjai. Az emberek tudják, hogy van Isten és keresik is azt. Óh de nem jól keresik. Nem jól. Sokféleképen keresik. De merem mondani, hogy ez a legtöbb esetben önámítás. Tudjuk, hogy mikor Mózes 40 napig a hegyen az Úrral társalko-

dot. Vele időzött, ismerte a Jehova szabadító erejét — aranyborjút készítetett magának, hogy azt tisztelje Isten gyanánt. Napjainkban is sokféle valóság, felekezet, vallásos irányzat van. Mind azt hirdeti: «Ime itt a Krisztus!»

De senki sem biztos abban, hogy valóban ott-e a Krisztus.

Isten a sok keresés után megszánta az embereket. Megígérte, hogy Szabadítót fog küldeni. Amint asszony által jött e világra a bűn, aképen ugyancsak asszony által jött a büntől való szabadulás is. Az Úr Jézus Krisztus drága Vérében van ez az erő. Hallalujah!

A jóságos Isten így szól az emberekhez: «Ime ti sóvárgó lelkek itt a segítség, itt a szabadítás, itt az Én kegyelmem az Én Fiamban!»

Kedves Barátom! Tudd meg, hogy átok alatt vagy mindaddig, amíg el nem fogadod Krisztust. Tudd meg azt is, hogy ezt a Szabadító Krisztust sok alakban hirdetik. Könnyű őt megtalálni és mégsem könnyű. A Szentírás azt mondja, hogy Keresztelő Jánostól az erőszakosak nyerik el az Istennek országát.

Krisztus téged megszabadít és emberi mivoltába helyez.

Hogyan? — kérde! Ugyan, hogy Be ne megismered azokat a jellemvonásokat, aminőnek lenned kell. Krisztus az igazi mintakép. Így van ez kedves testvér?

Mikor Krisztust elfogadod ezek a tulajdonságok a tied lesznek. S ha akkor fogják mondani azt, hogy itt, vagy ott van a Krisztus; te nem fogod azt elhinni, mert már akkor ott, igen ott a szívedben van a Krisztus. Bárhova menj is nem fogod egyebűt megtalálni a Krisztust, mint a saját szívedben, ha elfogadtad őt. Az Isten országába is így fogsz bejünni. Ajánlom győződj meg arról, hogy képes-e Ő téged minden büntől, minden kötelékből megszabadítani. Próbáld meg. Míg ma szabad lehetsz. Ez nem mese. Ezt elnyerheted Istenől, aminth már sokan megnyerték.

És boldogan fogod tapasztalni, hogy már a földön is, az Isten országában vagy. Bár minden rosszat fog veled éreztetni ez a világ, de te boldog leszel, mert mennyei polgár-jogot élvezel. Mikor megszorít ez a föld, Isten megvágtszal: «Ne sírj, mert győzött a judabeli Oroszlán!»

Isen országába semmiféle rossz tulajdonságnak nem lehet benneni. Az első ember testi volt, a második pedig mennyei. Amint Adám testéből lett a felesége, úgy lesz Krisztus testéből kivéve az Ő Menyasszonya. Ezért nem lehet bennünket általáno-

sítani, mert tudjuk, hogy itt van az Isten országa.

Mondd ezt: «Ime itt vagyok, légy irgalmas kedves Jézus!» De tedd ezt őszintén és majd meglátod, hogy mi fog veled és benned történni. Ezt én őszintén tudom mondani és ajánlani, mert én is így voltam. Rajtam is átok volt, de Jézus Krisztus levette rólam s ezért: ád'om Őt örökké.

S majd megfogsz győződni arról, hogy az Isten országában nincsen teher, nincsen semmiféle hiány. Van ott minden bőven csak hited legyen hozzá.

Azért kérve kérek mindenkit, ne áltassuk magunkat azzal, hogy ezt, vagy azt tesszük, hanem vizsgáljuk meg magunkat, hogy a hitben vagyunk-e? A krisztusi hitben vagyunk-e?

Kedves Barátaim! Fogadjátok komolyan azt, amiről most tesztek bizonyosságot előtettek. Arról beszéltek, amit magam is tapasztaltam, amit magam is átéltem. Halljátok meg lehe: szabadulni az átok alól.

Amikor magam is hittel mertem megtenni ezt, akkor megtelt a szám nevetéssel a szeméim pedig könnyel telek meg. Csak fogadjátok el Krisztust. Nem szükség, hogy vigyétek a batyut. Mert tudjátok meg, hogy nem ti uralkodtok, hanem a bennetek levő bűn s ezért azt cselekeditek, amit a bűn akar. Kedves Testvéreim! Tehát itt van az Isten országa. Ez fontosabb minden önámításnál. Vagy legyünk melegek, vagy hidegek.

De őrizkedjünk a lágyemeleg lelkiállapottól. Vagy legyen teljesen Krisztuséi, vagy teljesen a világé.

Boldogok lehetünk, mert itt van a dicső Szent Lélek. Az Úr Jézus megígérte: «Jobb Nekem, ha elmegek s elküldöm nektek a Vigasztalót.» Ha még nem bírod ezt, addig kell sírod, amíg meg nem nyered. Én is így tettem. Nézzünk az Úr Jézusra. Aki mindenképen példa akar lenni.

Azt is mondja Ő: «Ha az Én parancsolataimat megtartjátok, akkor szerettek engem.» Boldogok, akik elhisik és meg is tartják ezt.

Segítsen bennünket arra az Úr, hogy legyünk készen, mert nem tudjuk, hogy mikor jön. Vigyázzunk, nehogy elbizsok magunkat.

Hála és dicsőség Neki azért, hogy amiért sírva könyörögtem, ezt meg is nyertem! Most már teljesen megértem a Megváltónak ezen példázatát: «Az új bor új tömlőbe teszük.» Előbb meg kell újulni, mert — aminth tudjuk — az új bor forr, addig forr, míg nem tisztá bor lesz.

A jóságos Isten áldja meg ezeket a bizonyágtévő szavakat, hogy meglássuk, hol vagyunk és hogyan kell lennünk, hogy az Isten országának polgárai lehessünk!

Jézust követve az úton

Márk 10, 46–52.

Előjáróban néhány szót szeretnék szólni arról, mit jelent vaknak lenni. Örökös sötétséget, örökös gyászt. Ravatalt, hervadást. Nem látni Istenünk felségét alkotásait: a gyönyörű napot, holdat, csillagokat. Nem látni a természeti világ szépségeit. S aztán nem látni édes anyánk arcját, nem látni szeretteinket. Oh ti látó emberek áitudjátok érezni ezen szerencsétlen embertársaink helyzetét? Nem látni, csak hallás által venni tudomást a külső világról!

Kedves Testvéreim! Ha végig nézünk a világon sok ilyen embert találunk. Ezeknek az életét valósággal fél életem lehet mondani.

Ti emberek, akiknek megadott, hogy ép szemmel lássatok, tudjátok, hogy Isten teremtette a világot s mindazt, ami körülöttünk van, amiben gyönyörködünk?

De térjünk szent Igénkre. Már vannak meggyógyult betegek. Vannak megtisztult lelkek. S ezek lármás serege kíséri az Úr Jézus Krisztust. Akadnak közöttük olyanok is, akik szeretnék látni őt. Egy nagy tömeg követi az Údvözítőt. Zajongva beszélnek a názáreti Jézus csodálatos tetteiről.

A vak ott ül az út szélén. Nem látja azt, aki jön, csak a tömeg ujjongását hallja. Hallott már a csodás Rabbiról, aki vakokat, sántákat, polkosokat gyógyított meg és felcsilant lelkében a remény. Háttha!... Talán engem is!... Tusakodik magában s már meg is szólal. Kiált: *«Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!»*

Igen jól tudják ennek a kiáltásnak a jelentőségét mindazok, akik már megtisztultak bűneikből. Ebben a vakban is az új életre való törekvés viaskodott az ő-emberrel. A bűnnek kötelekei vissza akarták őt rántani. Bennünket is vissza akart tartani a bűn, de mi megláttuk és megismertük a keresztfán csüngő Szentet és megismerteltük a kiáltást: *«Jézus Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!»*

En is így voltam. De sajnos akadnak mindig különköddök. Rendesen olyanok, akikről nem is várna az ember. Így volt ez a vak is. Többen ahelyett, hogy biztatták volna, inkább csitították: *«Hallgass»* Mi ez? Nem más, mint az újjáledésről való lebeszélés. De aki felébredt bűneiből és valóban megismerte Krisztust, az ez fogja felelni: *«Hagyjátok, mert Jézus a legjobb s leghűbb Barát!»*

Igy vélekedett ez a vak is. *«Ti, akik szennyes garasútokat adhatátok nekem, ti akartok engem lebeszélés!»* Nem hallgattot rájuk, hanem annál inkább kiáltott. Jézus meghallotta. Ezt észrevéve többen, mint most is tessik az ilyenek, hirtelen átsapattak biztatásba, újságolva Jézus érdeklődését. *«Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?»* — kérdezte a Megváltó. *«Mester, hogy lássak!»* — felelte a vak.

Leheséges, hogy te is fordultál már Hozzá ezzel a kéréssel. De figyeld meg a vak eljárását gyógyulása után. Mi tulajdonképpen nem azért akarunk imádkozni, hogy a betegek csak meggyógyuljanak. Nem. Mi ennél többet óhajtunk cselekedni.

Mi azt törekszünk elérni, hogy a betegek meggyógyuljanak és *kövessék az Úr Jézust.*

Talán te sem tudod, miért vagy beteg? Nem tudod, miért vannak nagy küzdelmeid. Azért van ez, mert nem hiszel Benne és nem követted Őt az úton. Ez az út többnyire göröngyös. Oh sokszor serked ki lábainkból a vér, de a mennybe vezet!

A drága Jézus is mindenkitől meg volt vitve, főltre volt ismerve. De az Atyától nem. Eppen így vagyunk mi is és így leszel te is.

Ha megnyílnak lelki szemeid, akkor látni fogod, hogy Jézus útja a jóságnak, a szeretetnek, a szentségnek útja.

Arra fogsz törekedni, hogy az Ő élete a te életed legyen. Ugy igyekezel élni és szeretni, amint Ő cselekedte ezt. Vágyodol erre? Akarsz ilyen lenni? Előtte leborulni? De ezen az úton csak azok tudnak járni, akiknek Krisztus megnyitotta a lelki szemeit.

Kedves Barátom! Ismered az Úr Jézust? Tudod-e kicsoda Ő? Ismered tanítását, tudod akaratát? Ha igen, úgy rá fogsz jönni, hogy ezen a földön minden mulandó, minden veszendő, ellenben Krisztus és az Ő Igazsága örök. Az Ő országa örökboldog ország, és ennek akar polgárává avatni téged.

Nemréglen egy orvos által írt közleményt olvastam arról, miként lehet a bűn ellen védekezni. Megálapiotta, hogy a szennyes emberek le ne n küzdése mily rettenetes következményeket von maga után. Ajánlott is ennek megakadályozására nézve különbsz gyakorlati tanácsokat. De nem lehet annak eredménye. Még pedig azért, mert a gyógymód alapjául nem az Úr Jézus Krisztust tette. Már pedig Nála nélkül nincs megváltás, nincsen szabadság.

Tudjátok ti, mi a bűn?

Olyan féreg az, amelyről nem lehet megszabadulni, csupán a Megváltó Vére által.

Vegyétek tudomásul, hogy aki meg akar menekülni a bűntől s ezáltal az örök haláltól, annak a Krisztus útjára kell jönni és azon járni.

Kedveseim! Tudjátok, mit jelent vétkezni. Bűnös dolgokat cselekedni? Annyit, mint halált hordozni magunkban. Ezzel a bűnnel számolt le az Údvözítő a keresztfán. Mi megismertük a bűnt, amit mások nem ismertek meg. Unos-untalan ezt halljuk az emberektől: *«En becsületes ember vagyok!»* Jó, jó hiszen lehet valaki emberileg becsületes és jó, sőt kell is, hogy azok legyünk. Amde Isten más mértékkel mér. Ő ennél többet kíván. Vele szembe tartozásunk van s azt kell kiegyenlítenünk.

Az emberek sok mindenre mondják azt: *«Ez nem bűn.»* S Isten Szent Lelke meg azt mondja rá, hogy bűn. Ezért van szükségünk arra, hogy Krisztus megnyissa lelki szemünket hogy meglássuk a bűnt. Kedves Testvéreim! Most itt van az Úr és azt kérdi tőled: *«Mit cselekedjem veled?»* Feleld te is ezt: *«Uram, hogy lássak!»* Ha ezt megteszed, akkor látni fogod a bűnt, amely téged környékezt. S ha megismerted Jézust, akkor nem fog fájni az, hogy megvetnek, hogy kizárnak, hogy kigúnyolnak. Érette Nem fog fájni semmi mellőzés, semmi méltatlan-

ság, mert boldog leszel ha Erte — ezért aki annyit szenvedett érted — szenvedhetsz te is. Oh ez egy csodálatos lelki átalakulás. Szenvedni és mégis boldognak lenni. Ezt nem értik meg az emberek.

Testvérem! Boldog vagy Krisztusban vagy nem? Akarod elfogadni és követni Őt vagy nem? Mi a te tapasztalatod erről az útról? Jó ezen járni vagy nem? Szeretsz imádkozni? Mit hordozol a szívedben?

Az Údvözítő azért jött, hogy téged megkeressen és meggyógyítson. Bármilyen betegségben szenvedj is, Ő meggyógyít. Meggyógyít testileg és lelkileg, de cserébe a szívedet akarja.

A Golgotán elváltak az út. A léha ingyenélők meghátrálnak, cserben hagyják a keresztet. De a bátrak, az őszinték nem törődnek semmivel csak mennek előre. Ők tudják, hogy Krisztus nélkül nem élet az élet. Péter is azt mondta: «Uram hova mennek, hiszen örök életnek Beszéde van Tenálad?» Tudjuk, hogy Péter bár előbb féltelmében megtagadta Mesterét, de utóbb mikor Erőt nyert, bizonysgót tett Róla és meg is halt Erte.

Hát ilyen a Jézus útja? — kérdezhetik egyesek. Igen. Szenvedni kell, sőt talán meg is kell halni Erte. Kedves Testvéreim! Lássuk meg, hogy nincsen más igazság, mint Krisztusé. Az emberek már az Istent támadják. Beszédét ócsárolják. Igen, lássuk meg, hogy a magukat keresztényeknek nevező emberek — pogányok.

Igen, mert úgy élnek, úgy viselkednek. Ennek a gyümölcse azután az a testi-lelki nyomor és sülyedés, melyben most is élünk. Ő nem hiába halt meg. Feláldozott és él. Élni fog örökké. Ő a Győző, mert győzött. Mintha lelki szemekkel látnám, miként suhog végig diadalmas szekere az egész világon. Testvér! Megtalálad az Urat? Ha igen akkor kövesd Őt azon az úton; melyet megjelölt. Tudnod kell, hogy hívó vagy-e, vagy nem! Győzni akarsz, vagy pedig elbukni?

Krisztusnak vitézekre, még pedig önmegtagadó önzelen vitézekre van szüksége. Akarsz te hű katonává lenni?

Egyetlen harcosnak sincs olyan fegyverzete, mint nekünk. S ezt az Ur Jézus szerezte meg nekünk. Azért a legszebb Ragyog rajtunk az Ő Igazsága. Fejünkön az üdvösség sisakja. Kezünkben a hitnek paizsa. Lábunkon a békesség saruja. Ez a harci felszerelés sokat elbir. Sok támadást képes felfogni. S ha mi támadunk, akkor ezt a Szent Lélek erejével tesszük.

Nem jó felszerelés ez? Akarsz ilyet? Ereszkedj le térdreidre és nyersz te is. A jövő héten is ezt kívánjuk cselekedni. Minden este 5—7 óráig együtt fogunk tusakodni a Szent Lélek kitöltetéseért, a mélyebb, nagyobb kegyelemért, az Igazságnak diadalért hazánkban is.

Mi az Ur Jézus országába igyekszünk s tudjuk, hogy ebbeli törekvésünkben nem szegyenülünk meg. De magunkkal akarunk vinni másokat is.

Ájánlom nektek unjonek, jöjjetek velünk és hátra fordítva a világnak, kendőbogatással intsetek búcsút neki.

Kövessétek velünk az Urat!

Hitmélyítő konferencia Békésen

Megérkezés, készülék.

Fáradtság útjában mi, a kellemes erdő árnyékában pihent meg a tisztántali gyülekezetek zarándokcsapata, Békésen 1933 november 10-12-én rendezett körzeti konferencián. Régen áhítottok leikünk hasonló együttlétet s Isten kegyelméből részütléttünk benne: az Ige gazdag gyümölcösű fája alatt táplálkoztunk és nyugodtunk.

Már a régen és sohasem látott hitestvérekkel való találkozás is sok örömet nyújtott. A helybeli testvéreket a kellemetlen időjárás abban a kellemes helyzetbe segítette, hogy a sáros, fekete pusztaságból bemenekülve, nyugodtan szívhatták magukba a konferencia áldásait. Voltak jelen olyano: is, akik 100—120 kmt kerékpároztak oda, sáros, sikos úton. Persze nem bánták meg a hosszú utat, hanem megpakolva jó érzésekkel indultak vissza szeretteikhez.

8-án már érkeztek vendégek, Visszentmiklósról, Kiskőrös vidékéről K. M. és neje evangélisták; 9-én Debrecenből, Hajdúhadházzról, Kispesről, Hódmezővásárhelyről, Okányból, Öcsödől, Gyuláról, Békéscsabaról, Békéscsárdáról, Mezőberényből, Vészőből, Nagykőrösől. Az eléggé tágas imahelység szépen megtelt érdeklődő és vágyakozó testvérekkel. A helybeli hívó csapat mindent megtett a vendégek elhárítása tekintetében. A lelki munkások pedig megbeszélték a konferencia napok tárgyalandó pontjait és a következőket helyezték sorrendre: Imádkozásról. Szeretéről. Bűnről. Idégenylvről. Szabad kérdések.

November 10-én: Imádkozásról.

Helyi gyülekezet vezetője üdvözlő az érkezteteket. Sámuel I. 7. 5-12 alapján emlékezik meg a békéskörnyéki s egyben az egész honi pünkösdi mozgalom gyors és sok áldást érlelő fejlődéséről. Végigtekintve a gombaként nőtt 100 gyülekezeten és több, mint 2000 tagon, szent hálaóra gyúlvá mondhatjuk mi is: *«Mindedig megsegített minket az Úr!»* Kivánja, hogy konferenciái együttlét után ezt még inkább mondhatjuk.

Ének, üdvözlővers, ének után a vendégprédikátorok, nagykiüldöttek adták át köszöntéseiket és jókívánásaikat. Ének végén N. F. tv. a békési körzet prédikátora számolt be missziói tevékenységéről. K. M. evangélista egy tanúságos példát mondott el az ima meghallgatásról, mely egy kiraboló testvérnő esetében mutatkozott ki. Majd néhány csodálatos gyógyulást sorol fel. Hasonlókat tárt fel S. E. tv. a debreceni körzet missziómunkása. B. Gy. tv. a kunszentmiklósi körzetimunkás elmondta, hogy mint lett pünkösdistá. Érdekes volt esetében az, hogy a pünkösdiélet meggyőzni válog lelkesedését ment közéjük s éppen ellenkezőleg történt. Megható volt gyermekének gyógyulásáról szóló bizonygástele.

Déliután vette kezdetét az imádkozásról való elmélkedés, melyet K. M. tv. nyitott meg Fil. 4. 6. alapján. Ilyen kérdések és vélekedések hangzottak

el: Hogyan imádkozunk? (Máté 6, 5–8, Luk. 13, 1–9). Kevésbet, vagy sokat; hangosan, vagy csendben? Megállapodás: Szüntelen és lélekből. (legyen az a hang megszabója is). Hogyan imádkoztak az apostolok? (Ap. csel. 4, 23–31.) ismét (13, 1–3). — böjtöléssel. Hogyan imádkozott Jézus? (Luk. 6, 12; Zsid. 5, 7, stb.) Szentlélekért való ima-milyen legyen? Luk. 11, 5–13.

N. F. tv.: Miért hallgattatott meg az Úr Jézus? Válasz: Isteni félelmért. Tehát nem a csendes, vagy hangos imájáért. Hasonló értelemű hozzászólások.

S. E. tv.: A hitből fakadó imádkozásról. Több kérdés: «Szabad-e a Szentlélekért tusakodót biztatni a buzgóbb (és hangosabb) imádkozásra, vagy kézfelémelésre? Válasz: Csakis akkor, ha az illetőt erre az Úr Lelke készíti s ez akkor jó, hat. Kérdés: Szabad-e hangos imával megzavarni az Isteniszteletet? Felelet: Felelet? (Kor. I. 14. 40.) az apostol szerint ez öklelenség. S ha az imára felkért egyén szavait a többi (akiknek ekkor csendben kellene lennie) túlhangolja, ez megengedhető? Megállapodás: Nem tiltható meg, ha ez nem egy rossz szokás, hanem a Szentlélek buzdítása, amit nem lehet általánosnak venni.

S. I. tv. Tim I. 2. 8–12 és Péter II. 3, 7 versek alapján beszélt a tiszta (bűnötől tiszta) kezek felemeléséről és a meghiusult imádságok okairól.

Még a délután rátérünk a másik tárgyra. S. E. tv. olvasott fel egy tucatnyi bibliahelyet a szeretet műveléséről, szükségéről, értékéről, munkájáról, előnyéről. Hozzászolt még B. Gy. tv.

Este Istenisztelet volt, amikor szavatok, kar-közös és szólóénekek közben S. E. tv. Királyok I. 10, 1–9 alapján arról beszélt, hogy ki volt Salamon és ki az, aki nagyobb nálnál. B. A. tv. Haddudház Móz. V. 4, 1–9 szerint az Úr iránti ragaszkodás áldását fejtegette. S. I. tv. Kor. II. 1, 3–4 felolvasása nyomán beszélt arról a vigasztalásról, melyet Isten népe nyert és terjeszt. S. E. tv. elbúcsúzott a konferenciától, mert sietnie haza keresztelési ünnepélyükre.

November 11: Szeretetről.

Mint előző és köv. napon is d. e. 9–10-ig közösim. N. F. tv. mint előadó I. Kor. 13-at, a szeretet magasztos vonásait magyarázza, melynek bírása több mindennél. Hiányában száraz fák, esőtlen fellegek vagyunk.

K. tv. Mózes I. 1, 31; 3, 21. János 3, 5–7, 8, 44. Péter II. 1, 3. Róm. 5, 5. bibliai helyek alkalmazásával rámutat az ember elesésére, bűnös művelésére, a megváltáson, újjászületésen, Szentlélekkezesítésen keresztül kegyelmi állapotban és a szeretetben való fejlődésére.

Néhány kérdés válaszul megadtuk, hogy el-lenségünket is kell szeretniük s velük szemben ezt bebizonyítanunk. Egy füzet felolvasása kellemes fényt derített azon tényre, mely szerint a szeretet nem vární, hanem adni kell.

Délután a betegért való ima befejezésével beszélgetésünket a «bűnről» folytattuk, melynek feltárást K. M. tv., mint előadó kezdette.

Sok hozzászólás után tapasztalatot nyertünk a

hallottakból mindent, ami Istennél nincs elfogadva jónak, bűnnek és kerülendőnek nyilvánítani. Megborzadtunk, halva sok gyászos következményét kisebb vagy nagyobb vétéknek. Súlyát érezve minden hibáinknak, valósággal legörnyesztő volt hallani ezeket. De K.-né tv. lelkesítő szavai után feleszméltünk: *«van szószólónk az Atyánál...»* — s megkönnyebbedtünk.

Bűnnek lett nyilvánítva a Szentírás alapján a házastársak békétlensége s a felek egymás iránt való engedetlensége is. Az asszony köteles engedelmeskedni a férj tartozik engedni. Ha a feleségre szakad a férfi terhe is, hordhatja-e azért a «kalapot»? A férfiak «erősebb» hangja «nem»-et mondott erre. Mindazáltal van kivétel is. Ne a hatalom domináljon, hanem a szeretet. És még sok egyéb «jókat» hallottunk a tökéletesítésünk névé.

Az evangélistázó istentiszteleten a sok és szép alkalmi szavalt kar-, szóló és közösenek cseréltetése közt B. Gy. tv. Sámuel II. 12, 1–12 felolvasása után a bűnbeesés szerencsétlen következményéről és az ejlen való teljes felfegyverkezésről. K. M. tv. Róm. 8, 19–25 alapján a mai világ rettenetes állapotáról, az istentelenség növekedéséről, az Úr népének komoly feladatáról prédikáltak.

November 12: Szentlélek jelzi és ajándéka.

Előadó: B. Gy. tv. Miképen nyilvánul meg a Szentlélekkezesítés? Szólhatunk-e akármikor nyelveken? Mennyiben építi a nyelvészolás a gyülekezetet? Nem a jó Isten akarata a szüntelen való nyelvészolás. Csak ha a Lélek elragad és buzgósgunkat az értelem nem kiveheti, szólnunk idegen nyelven és nem tetszés szerint, vagy parancsra. Ez nem jelent önkivületi állapotot, csupán a lélek és nyelv működésére szólítók. Van olyan nyelv, melyet csak Isten ért, Kor. I. 14, 2, ez a nyelveken-szólo saját lelkét, van nyelveken szólás ajándéka Kor. I. 12, 10/d, vagy magyarázata 10/e, mellyel a gyülekezetet építheti.

Több hozzászólás során nyilvánvalóvá lett az a tény, hogy mi nem idegennyelvért, hanem Szentlélekkezesítésért könyörgünk, azt már vele kapjuk. Minőségünket nem a nyelvészolás, hanem életünk jellemzi. Gal. 5, 9. Legfontosabbak a lélek gyümölcsei, melyeknél azonban nagy befolyással bír a nyert ajándékok bölcs használata. Ha volna is valaki, aki a nyelveken-szóloást utánozza, életéből kiteszik kiléte.

Bár vasárnap volt, mégis úgy tetszett a konferenciázó testvériségnek, hogy a délután is az eddigiek nyomán töltse el. Fentiekben kívül szabad kérdésekkel foglalkoztunk. Luk. 10, 8. — A hamis sáfár tetteinek megdicsérsése és ajánlása látszott tisztázatlannak lenni. Megértettük, hogy nem Jézus, hanem a sáfár gazdája dicsérite meg sáfára ességéget. Nekünk a lelkiekért kell mindent feltennünk, hogy ezek a cselekedetek egykor Máté 25, 31–42 szerint Jézus által javunkra irattassanak. Több apróbb kérdésért után tanácskozásaink befejeződtek.

Este ima, közösenek, bizonyágtételek után felhangzik a kar: «Óhajts, óhajts, tiszta szívet óhajts!» majd szavaltok és S. I. tv. éneke után utóbbi Lu-